

שיחות הר"ן – אות נד1 שיחות הר"ן – אות נד

השם יתברך אינו עושה שני פעמים דבר אחד כי אפלו גלגולים אין זאת הנשמה נתגלגלת פעם שניה פמות שהיא רק זאת הנפש עם זה הרוח וכיוצא בזה כידוע נמצא שעכשו כשזה הנפש מתקבץ עם רוח אחר וכיוצא בזה שוב אין זה מה שהיה קדם כי אין השם יתברך עושה שני פעמים דבר אחד.

2 ספר החינוך – מצוה תיז [מצות יחוד השם]

שנצטוינו להאמין כי השם יתברך הוא הפועל כל המציאות אדון הכל, אחד, בלי שום שיתוף, שנאמר, "שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד" (דברים ו, ד), וזו מצות עשה היא, אינה הגדה, אבל פירוש שמע כלומר קבל ממני דבר זה ודעהו והאמן בו כי ה' שהוא אלקינו אחד הוא. והראיה שזו היא מצות עשה, אמרם זכרונם לברכה תמיד במדרשים על מנת ליחד שמו, כדי לקבל עליו מלכות שמים, כלומר ההודאה ביחוד והאמונה.

3 מהר"ל – נר מצוה, חלק א [עניני ארבע מלכיות]

כי עיקר כבודו מה שהוא יתברך אחד בעולמו ואין זולתו, דבר זה ממעטים האומות. ולא נברא לזה רק ישראל, שהם עם אחד, כמו שרמז הכתוב "עם זו יצאתי לי תהלתי יספרו" (ישעי' מג, כא). כי מה שאמר עם "זו" במספרו י"ג, והוא מספר 'אחד'. כי ישראל הם י"ג שבטים עם שבת לוי, כי אפרים ומנשה שנים הם (בראשית מח, ה). וכמו שהוא מלת "אחד" כן היו השבטים. שבת לוי הוא שבת מיוחד ונבדל משאר השבטים, והוא בפני עצמו, כנגד האל"ף שב'אחד', שהיא אחת. והח' נגד בני האמהות, שהיו ח' זולת לוי, נרמז בח"ת של 'אחד', ועוד ד' בני השפחות. ולפיכך אמר עם "זו", שהם כמספר אחד, "תהלתי יספרו", עיקר תהלתי שהוא יתברך אחד ואין זולתו. ועל דבר זה נבראו בתחלת בריאתם, כי האומה הזאת מעידה על השם שהוא אחד, כמו שאמרו במדרש כי ישראל מעידים על השם יתברך שהוא אחד...

4 עץ חיים – שער אדם קדמון, שער א, ענף ה

...ולא עוד אלא שבכל שעה ושעה משתנים העולמות ואין שעה זו דומה לשעה זו ומי שמתכל בענין הילוך המזלות וכוכבים ושינוי מצבן ומעמדן ואיך ברגע אחד הם באופן אחר והנולד בו יקרה לו מאורעות שונות מהנולד ברגע שקדם לזה. ומזה יסתכל ויבין בעולמות העליונים שאין להם קץ ומספר...

5 יסוד העבודה – חלק ד, פרק א, אות ב-ג (ר' אברהם מסלאנים זי"ע)

הנה האר"י כתב שכל יום ויום ושעה ושעה אינו דומה כל אחת ואחת לחברתה מיום בריאת אדם והלאה, ואין אדם אחד יכול לתקן מה שחבירו מתקן... והנה עד"ז נראה לפרש את כל המאמר של הלל. ובהקדם מה שכתב עוד האריז"ל בזה אשר בשם הוי" ב"ה יש בו ששים רבוא צרופים בסוד חליפות הא"ב וגימטריא, וכן יש ג"כ בתורה ששים רבוא אותיות, וכן בכלל ישראל הם ששים רבוא. וא"כ כל אחד מישראל הוא נגד צירוף אחד מהשם ונגד אות מהתורה והוא נפש אחת בישראל. ולכך כדי שיושלם האדם צריך הוא לכלול א"ע תמיד בכל עבודותיו עם כלל ישראל שע"ז יהי זוכה אליו המשכת האור מהשם הוי" ומתורה כולה המאירים בכלל כל ישראל שהם נחשבים ששים רבוא, וזהו מאמר הלל אם אין אני לי מי לי שאין אדם אחר בעולם שיהי הוא יכול לתקן את כל העבודות השייכים עלי לתקנם. ובכ"ז כשאני לעצמי ואינני כולל א"ע בכלל ישראל מה אני. "ואם לא עכשיו" בשעה זו המגיע אלי עתה, "אימתי" מפני שאין שעה אחת דומה לחברתה.

6) מדבר קדמות - מערכת ג', אות י' (ר' חיים יוסף דוד אזולאי זצ"ל, ה"חידא")
 גלגול. בכל גלגול נתקנין ניצוצות רבות ועולים במדרגתם הראויה להם, ושאר ניצוצות שעדיין לא נתקנו באים גלגול פעם אחרת. **ובזה תבין לכל גלגול שאינם ממש הראשונים רק בחינת ניצוצות ממש.** לקוטי תורה לגורי האר"י זצ"ל על פסוק ויהי נא פי שנים ברוחך אלי, וזו הקדמה יקרת הערך פנת יקרת ליתובי דעתא בענין הגלגולים.

7) חפץ חיים על התורה – פרשת ראה, עמ' רנו
 "בנים אתם לד' אלקיכם לא תתגורדו וגו'" (יד, א). ובמדרש ילמדנו "לא תתגודדו" – לא תעשו אגודות אגודות ותהיו חלוקים אלו על אלו... **ופ"א נשאל הח"ח זצ"ל מאיש המוני אחד, בשביל מה ולמה זקוק העולם לחסידים ומתנגדים,** ואפילו חסידים גופא מסתעפים לכמה וכמה סעיפים, הללו מבכרים את הלמוד על התפלה, והללו מתפללים הרבה ולומדים מעט, הללו עוסקים בשירה וזמרה, והללו ברכודים עסוקים. ומה הי' העולם חסר, לו היתה קיימת כת אחת של יהודים, וכולם כאחד היו מתפללים בנוסח אחד, בהנהגה אחת ובסגנון אחד? **וע"ז ענהו הח"ח זצוק"ל במתק שפתיו עד שאתה שואלני על הכתות בעמנו, לך ושאל את הקיסר הרוסי בשביל מה ולמה לו כמה מינים חיילים:** הולכי רגל, רוכבים על סוסים, יורים בתותחים, מעופפים באוירונים, וצוללים במים אדירים. וכי מה הי' העולם חסר לו היתה קיימת במלחמתו כת אחת של חיילים עם כלי מלחמה מטיפום אחד עם שר צבא אחד על כולם? אלא מכיון שצריכים לצאת למלחמה ולנצח את האויב זקוקים לתחבולות ודרכים שונים, ויש בזה מה שאין בזה... **כן הדבר במלחמת היצר. כל הכתות של החסידים למיניהם, יחד את המתנגדים, כולם חיילים בגדוד ד', ללחום מלחמת מצוה את היצר, וכל אחד ואחד מסייע לנצח את האויב, זה בתורתו וזה בתפילתו, הללו בשירי זמרה והללו בתקע שופר, ובלבד שיכוונו לבם לאביהם שבשמים.**

8) נתיבות שלום – פרשת ראה, עמ' עה (האדמו"ר מסלונים זי"ע)
 איתא בתורה אבות, שיכול להיות שיהודי יגיע לעולם העליון לאחר אריו"ש ועסק בתורה ועבודה, **וישאלו אותו מה עשית ופעלת בעולם הזה!?** הרי כל מה שעשית לא היה בענין הנדרש ממך, **שהיה עליך לפעול במטרה העיקרית שלך,** וטבע האדם שאינו מוכן לעשות דברים שלמענם הוא צריך למסירת נפש, להקריב ולמסור את כל הישות שלו.

9) שפת אמת – פרשת קרח, שנת תרמ"ז (ר' יהודה אריה ליב אלתר מגור זי"ע)
 כי בודאי יש מקום לחילוקי דיעות שנמצא בבני"ש כמ"ש כשם שאין פרצופיהם שוה כך אין דיעותיהם שוות. והענין עפ"י מ"ש אא"ז מו"ר ז"ל על המשנה **אם אין אני לי מי לי – כי כל אדם נברא לתקן דבר מיוחד שאין אחר יכול לתקן וכן בכל זמן וזמן מיוחד תיקון אחר.**

10) עלי שור – חלק א, עמ' לח (ר' שלמה וולבה זצ"ל)
 ומה נעים מה שמסופר על תלמידו המובהק של הגר"י מסלנט זצ"ל, ר' נפתלי אמסטרדם זצ"ל, שאמר פעם לרבו: **"רבי, אילו היה לי מוחו של בעל "שאגת אריה" ז"ל (שהיה חריף עצום), ולבו של בעל "יסוד ושורש העבודה" (מקדושי עליון), ומדותיו של רבו – אז יכולתי לעבוד להי"י!"** והשיב לו ר' ישראל: **"נפתלי, במוח שלך ובלב שלך ובמדות שלך תוכל גם כן להיות עבד ה' אמיתי!"** הן זוהי רעננות הקדושה שבאדם, שידע כי עליו לעבוד ה' במוחו שלו, בלבו שלו, במדותיו שלו!